

Tuusulan kunnan rahoitus-, sijoitus- ja takaustoiminnan periaatteet

Kunnanvaltuuston hyväksymä 30.3.2026 § 25

TUUSULA

Tekemisen taidetta.

Sisällysluettelo

1.	YLEISET PERIAATTEET	3
2.	RAHOITUSTOIMINTA	4
2.1.	Käytettävät lainainstrumentit	4
2.2.	Varainhankinnan riskit	5
2.3.	Korkoriskin suojaamisen periaatteet	5
2.4.	Maksuvalmius- ja jälleenrahoitusriskin hallinta	6
2.5.	Varainhankinnan ja suojausten raportointi	6
3.	SIJOITUSTOIMINTA	7
3.1.	Sijoitustoiminnan periaatteet	7
3.1.1	Kassavarojen sijoittamisen periaatteet	7
3.1.2	Lahjoitusvarojen sijoittamisen periaatteet	8
3.2.	Sijoitustoiminnan riskienhallinnan linjaukset	8
3.3.	Sijoitustoiminnan raportointi	8
4.	TAKAUSTOIMINTA	8
4.1.	Kuntalain sääntely	9
4.2.	Takaustoiminnan periaatteet	9
4.3.	Riskien arviointi ja vastavakuudet	10
4.4.	Takausten muut ehdot	10
4.5.	Takaustoiminnan raportointi	10

1. YLEISET PERIAATTEET

Rahoitus-, sijoitus- ja takaustoiminnan tehtävänä on tukea Tuusulan kuntastrategian mukaisten päämäärien sekä valtuuston asettamien tavoitteiden saavuttamista taloudellisesti ja tehokkaasti, riskit halliten sekä omaisuuden arvosta hyvin huolehtien.

Rahoitustoiminnalla (varainhankinnalla) tarkoitetaan kunnan oman toiminnan rahoittamista vieraan pääoman instrumenteilla. Sijoitustoiminnalla tarkoitetaan kunnan toimialaan liittyvää sijoittamista tai kassavarojen sijoittamista sekä mahdollista lahjoitusvarojen sijoittamista. Takaustoiminnalla tarkoitetaan kuntalain (410/2015) 129 §:n mukaista yhteisön velasta tai saatavasta annettavaa takausta. Tuusulan kunnan 1.1.2026 alkaen voimassa olevan hallintosäännön 51 §:n rahatoimen hoitaminen mukaan:

- Valtuusto päättää kunnan kokonaisvarallisuuden hoidon ja sijoitustoiminnan perusteista. Valtuusto päättää lainan ottamisen ja lainan antamisen periaatteista.
- Talousarvion hyväksymisen yhteydessä valtuusto päättää antolainojen ja vieraan pääoman muutoksista.
- Kunnanhallitus päättää lainan ottamisesta ja lainan antamisesta noudattaen valtuuston hyväksymiä periaatteita.
- Muutoin kunnan rahatoimesta vastaa kunnanhallitus.
- Rahatoimen käytännön hoitamisesta vastaa talousjohtaja.

Tuusulan valtuusto vahvistaa vuosittain talousarvion hyväksymisen yhteydessä puitteet taloussuunnitelmaan perustuvalle lainanotolle. Samalla valtuusto valtuuttaa kunnanhallituksen sekä talousjohtajan ja/tai kansliapäällikön hankkimaan ulkoista rahoitusta sekä hyväksymään johdannaissopimuksia.

Muiden talouteen liittyvien päätösten osalta toimivalta on määritelty siten, että kunnanhallituksella tai kansliapäälliköllä on oikeus päättää osakkeiden ja osuuksien hankkimisesta tai myynnistä. Talousjohtajalle on delegoitu toimivaltaa mm. kassavarojen sijoittamiseen, kuntatodistusten tai vastaavien arvopapereiden liikkeelle laskemiseen sekä leasingsovimusten hankintaan.

Kunnanhallituksen tehtävänä on johtaa ja valvoa rahoitus- ja sijoitustoimintaa osana talouden Rahoitus- ja sijoitustoiminnan toteutumisesta raportoidaan kunnanhallitukselle talouden ja toiminnan raportoinnin yhteydessä.

Muita rahoitus- ja sijoitustoiminnan periaatteita:

- Tuusulan kunta hankkii rahoituksen peruskunnalle ja liikelaitoksille.
- Tytär-yhteisöt vastaavat pääsääntöisesti itse rahoitus- ja pääomahuollostaan sekä sijoitustoiminnastaan.

- Tytäryhteisöt voivat hankkia lyhytaikaista rahoitusta konsernitilin limiittiä hyödyntämällä.
- Kunnan rahoitus ja sijoitukset hoidetaan euromääräisinä.
- Varainhankinnan tavoitteena on turvata Tuusulan kunnan maksuvalmius kaikissa markkinatilanteissa.

Kuntakonsernin rahoituksen ja maksuvalmiuden hoito on pääosin keskitetty kunnan taloushallintoon. Konsernitilijärjestelyn avulla tytäryhtiöiden likviditeetti on paremmin hyödynnettävissä kuntakonsernitasoisesti.

Kunnan liikelaitoksen rahoitus hoidetaan keskitetyn konsernirahoituksen puitteissa kunnan taloushallinnon toimesta. Liikelaitos ei voi itsenäisesti hankkia vierasta pääomaa rahoitusmarkkinoilta eikä sijoittaa kassavarojaan rahoituslaitoksiin.

Kunta voi erillisen harkinnan mukaan myöntää tytäryhteisölle lainaa, joko oman tai vieraan pääoman luonteisesti. Kunnan tytäryhtiöiden tulee aina olla yhteydessä kunnan taloushallintoon ennen yhtiön toiminnan kannalta olennaisten rahoitus- tai sijoituspäätösten tekemistä.

Vaikka hankintalaki ei koske kunnan varainhankintaa, kunta kilpailuttaa kaikki merkittävät rahoitustarpeensa markkinoilla. Johdannaissopimuksia voidaan erillisen harkinnan mukaan solmia myös ilman kilpailutusta tilanteissa, joissa ajoituksen hyödyntäminen ja vertailukelpoisten tarjousten puute eivät puolla kilpailutusta

2. RAHOITUSTOIMINTA

Kunnan rahoituslähteitä ovat verotulot, valtionosuudet, toimintatuotot sekä vieraan pääoman ehtoinen rahoitus. Tuloilla katetaan kunnan käyttömenot, investoinnit ja lainanhoitomenot. Tavoitteena on, että velkaa käytetään lähinnä vain kunnan pitkän tähtäimen taloutta tukevien investointien (kunnan elinvoiman ja tulojen lisääminen, kustannusten pienentäminen ja tuottavuuden parantaminen) rahoittamiseen.

2.1. Käytettävät lainainstrumentit

Vieraan pääoman hankinta voidaan jakaa lyhytaikaiseen ja pitkäaikaiseen rahoitukseen. Lyhytaikainen rahoitus käsittää alle vuoden pituiset lainat; tätä pidemmät lainat ovat pitkäaikaisia. Lyhyt- ja pitkäaikaista rahoitusta tasapainottamalla turvataan kunnan rahoituksen riittävyys muuttuvissa olosuhteissa.

Kunnan lyhytaikaiseen lainanottoon käytetään ensisijaisesti kuntatodistuksia. Ennen kuntatodistusten liikkeeseenlaskua kunta tekee kuntatodistusohjelman erikseen kunkin rahoituslaitoksen kanssa. Lähtökohtaisesti kuntatodistuksia käytetään kunnan likviditeetinhallinnan työkaluna ja pitkäaikaiset investoinnit toteutetaan pääsääntöisesti

pitkäaikaisilla talousarviolainoilla. Kuntatodistuksia voi olla yhteensä liikkeeseenlaskettuna rahoituslaitosten myöntämien limiittien puitteissa. Limiiteistä ja limiittien korotuksista päätetään kunnanhallituksessa. Kunnan on mahdollista käyttää lyhytaikaiseen lainanottoon myös alle vuoden pituisia velkakirjoja tai pankkien luotto- tai tililimiittejä.

Kunnan pitkäaikainen vieraan pääoman hankinta järjestetään ensisijaisesti velkakirjalainoilla. Myös leasingrahoitusta ja joukkovelkakirjalainoja voidaan käyttää velkakirjalainojen sijaan. Leasingrahoitusta käytetään lähinnä irtaimistohankintoihin (IT laitteet ja muu kalusto).

2.2. Varainhankinnan riskit

Varainhankinnan keskeiset riskit ovat:

- Korkoriski: markkinakorkojen ja korkomarginaalien muutosten vaikutus rahoituskustannuksiin.
- Maksuvalmius- ja jälleenrahoitusriski: kyky suoriutua lyhyen aikavälin maksuvelvoitteista sekä erääntyvän velan uudelleenrahoituksen saatavuus ja hinta.
- Valuuttariski – valuuttojen välisistä arvomuutoksista aiheutuvat vaikutukset. Kunta hoitaa rahoituksensa euromääräisenä, jolloin valuuttariski ei ole olennainen

2.3. Korkoriskin suojaamisen periaatteet

Korkoriskin hallinnan tavoitteena on suojata kuntaa rahoitusmarkkinoilla tapahtuvilta epäsuotuisilta markkinamuutoksilta. Tavoitteena on valita sellainen lainasalkun rakenne ja suojausaste, joka pitkällä aikavälillä minimoi korkokulut kuitenkin siten, etteivät mahdolliset epäsuotuisat markkinamuutokset johda kestävämpään korkokulujen nousuun. Riskienhallinta perustuu kunnan ulkoiseen velkaan. Korkopositio käsittää kaikki ulkoiset korolliset velat mukaan lukien lyhytaikaiset kuntatodistukset sekä korkojohdannaiset. Korkopositioon sisällytetään lisäksi taloussuunnitelman mukaiset investointien edellyttämät lainanostot sekä muut rahoitustarpeet, jotka arvioidaan todennäköisiksi tulevaisuudessa. Korkoriskipositioon ei huomioida muuta lyhytaikaista korollista rahoitusta tai leasing sopimuksia, mikäli niiden merkitys kokonaisuudelle voidaan todeta vähäiseksi.

Korkoriskin suuruutta seurataan suojausasteella. Riskilimiitit ovat seuraavat:

Suojausaste ennustetulle lainakannalle:

- 0-5 vuotta: 50-100 %
- 6-10 vuotta: 30-80 %
- yli 11 vuotta: 0-50 %

Suojausaste kuvaa kiinteään tai rajattuun korkoon sidottujen velkojen suhdetta kaikkiin korollisiin velkoihin. Kaikissa veloissa huomioidaan erikseen määritellyllä tavalla myös todennäköisenä pidettävät tulevat rahoitustarpeet. Suojausasteen tulee asettua riskilimiiteissä määritellyn vaihteluvälin sisään pääsääntöisesti jatkuvasti. Suojausaste voi hetkellisesti laskea alle tai nousta yli riskilimiitin.

Kunnan korkoriskin suojaaminen toteutetaan kiinteään korkoon sidotuilla lainoilla tai johdannaissopimuksilla. Suojausinstrumentteina sallittuja ovat koronvaihtosopimukset, optiot sekä niiden yhdistelmät. Johdannaissopimuksia voi tehdä ainoastaan tunnistetun riskin suojaamiseksi ja riskitason muuttamiseksi määritettyjen riskilimiittien puitteissa.

2.4. Maksuvalmius- ja jälleenrahoitusriskin hallinta

Korkoriskin hallinnan tavoitteena on suojata kuntaa rahoitusmarkkinoilla tapahtuvilta epäsuotuisilta markkinamuutoksilta.

Maksuvalmius- ja jälleenrahoitusriskiä hallitaan kassasuunnittelulla, laina-aikojen ja eräpäivien hajautuksella, riittäväillä maksuvalmiusreserveillä (kassavaranto, tili- ja lainalimiitit, kuntatodistusohjelmat) sekä rahoituslähteiden hajauttamisella. Tavoitteena on ylläpitää vahvaa neuvotteluasemaa, jotta rahoitusta ei tarvitse hankkia kiireessä tai epäedullisessa markkinatilanteessa.

Kunnan tavoiteltu lainasalkun pääomapainotettu keskimääräinen laina-aika on 3–8 vuotta. Vähintään 50 % kunnan kokonaislainamäärästä erääntyy maksettavaksi yli viiden vuoden päästä ja vähintään 20 % yli seitsemän vuoden päästä. Tavoitteet eivät ole ehdottomia; lainasalkun rakenteesta ja sen kehityksestä raportoidaan perusteluineen kunnanhallitukselle talousraporttien yhteydessä.

Maksuvalmiusreservit: Kunta ylläpitää kassavarantoa ja/tai sitovia luottolimiittejä vähintään arvioidun yhden (1) kuukauden nettokassamenojen verran. Kassavarannon tarkempi taso määritetään vuosittain talousarvion ja kassavirtaennusteiden perusteella. Valuuttariskiä vältetään toteuttamalla varainhankinta euromääräisenä sekä käyttämällä pääsääntöisesti euromääräisiä instrumentteja.

2.5. Varainhankinnan ja suojausten raportointi

Varainhankinnasta ja suojauspositioista raportoidaan talousraportoinnin yhteydessä kunnanhallitukselle ja lisäksi osavuosikatsausten sekä tilinpäätöksen yhteydessä kunnanvaltuustolle.

3. SIJOITUSTOIMINTA

Sijoitustoiminnalla tarkoitetaan kunnan toimialaan liittyvää sijoittamista sekä kassavarojen sijoittamista. Lisäksi kunnalla voi olla toimeksiantona sijoitettavia lahjoitusrahavaroja. Kunnan sijoitustoiminnan tulee lähtökohtaisesti olla taloudellisesti tuottavaa. Vähimmäisvaatimuksena voidaan pitää sijoituksen reaaliarvon säilyttämistä. Sijoitusten tuoton tulisi kattaa myös sijoitustoiminnan hoitamisesta aiheutuvat kustannukset. Sijoitustoiminnassa on otettava huomioon kunnan maksuvalmiuden ja vakavaraisuuden turvaaminen. Maksuvalmiussuunnitelmalla arvioidaan sijoitukseen käytettävissä oleva rahamäärä ja sijoitus aika. Suunnitelun tarve aiheutuu kassatulojen ja -menojen eriaikaisesta kertymästä.

3.1. Sijoitustoiminnan periaatteet

3.1.1 Kassavarojen sijoittamisen periaatteet

Kassavaroilla tarkoitetaan maksuliikennevaroja ja kassaylijäämää. Maksuliikennevaroja ovat rahalaitosten käyttötileillä olevat varat sekä käteisvarat. Kassaylijäämää ovat rahoitusarvopaperit ja pankkisaamiset, jotka eivät määrittelyhetkellä ole sidottu maksuliikenteen ylläpitoon.

Pankkitileillä olevat kassavarat on keskitetty konsernitilille. Konsernitilin toimintaperiaatteena on, että tiliin kytketyt tytäryhteisöt eivät tee erillisiä kassaylijäämien sijoituksia vaan pitävät käteisvaransa konsernitilillä ja saavat niille markkinaehtoisena koron. Tytäryhteisöjen konsernitilillä olevat käteisvarat ovat peruskunnan velkaa tytäryhteisöille. Tytäryhteisöt voivat nostaa konsernitilillä olevat varansa milloin tahansa (avistaehto). Konsernivaratilit pyritään pitämään ennakoitavien kassamenojen edellyttämällä tasolla.

Päivittäisen maksuliikenteen hoidosta mahdollisesti ylijäävät kassavarat sijoitetaan turvavasti ja tuottavasti, kassanhallinnan kannalta tarkoituksenmukaisimmalla tavalla, sijoitusten likvidiisyys huomioon ottaen. Kassavarojen sijoitukset kilpailutetaan aina, kun se on taloudellisesti tarkoituksenmukaista. Sijoitusinstrumenttien valinnassa suositaan suoria ja kustannustehokkaita ratkaisuja, ja sijoitukset tehdään pääsääntöisesti euromääräisinä korkosijoituksina.

Allokaatioperiaatteet

- Lyhytaikaisten korkosijoitusten osuus kunnan kassavaroista on keskimäärin vähintään 80 %.
- Pitkäaikaisiin korkosijoituksiin tai korkorahastoihin voidaan sijoittaa keskimäärin enintään 20 % kassavaroista.

Sallitut sijoituskohteet ovat määräaikaistalletukset, rahasto-osuudet sekä valtion velkasitoumukset, kunta-, sijoitus- tai yritystodistukset ja joukkovelkakirjalainat, joissa liikkeenlaskijana on valtio, kunta tai raha- tai vakuutuslaitos taikka yritys tai muu yhteisö, jonka

luottokelpoisuusluokka on vähintään BBB. Luottoluokitusrajoite koskee suoria yritysten joukkovelkakirjalainoja, joiden maturiteetti tai korkoduraatio on yli yksi vuosi.

Likviditeetti: kassaylijäämien sijoitukset kohdennetaan ensisijaisesti jälkimarkkinakelpoisiin kohteisiin, jotka ovat realisoitavissa 1–3 pankkipäivän viiveellä. Keskimääräisestä kassavarannosta enintään 20 % voi olla sijoitettuna pitkäaikaisiin sijoituksiin, joissa realisointimahdollisuus on yli vuoden päästä.

Sijoittamisen rahoittaminen lainanotolla ei ole pääsääntöisesti sallittua. Sijoitusten rahoittaminen lainanotolla tulee kysymykseen vain toimialaan liittyvissä sijoituksissa.

3.1.2 Lahjoitusvarojen sijoittamisen periaatteet

Lahjoitusvarat voivat olla kiinteää omaisuutta, arvopapereita, osuuksia, rahaa, pankkisaamiaisia tai muuta irtainta omaisuutta. Lahjoitusvarojen sijoittamisesta määrätään kunnan hallintosäännössä. Lahjoitusvarojen käyttöä ohjaavat lisäksi lahjakirjojen tai testamenttien ehdot. Lahjoitusvarojen käyttöä voivat ohjata myös Valtiokonttorin päätöksistä ilmenevät omaisuuden käyttötarkoitukset.

3.2. Sijoitustoiminnan riskienhallinnan linjaukset

Luotto- ja vastapuoliriskiä hallitaan sijoittamalla korkean luottokelpoisuuden omaaviin kohteisiin ja hajauttamalla sijoitukset riittävästi ajallisesti ja määrällisesti. Yksittäisen liikkeenlaskijan osuus kassasijoituksista on enintään 10 % (pois lukien Suomen valtio ja Suomen Kuntarahaus Oyj). Jos sijoituksen luottoluokitus laskee alle BBB-tason, sijoitus arvioidaan välittömästi ja ryhdytään toimenpiteisiin riskin pienentämiseksi.

Lyhytaikaisten korkosijoitusten osalta sijoitusrahastojen keskimääräinen luottoluokitus tulee olla vähintään BBB sekä rahastojen alla olevat sijoituskohteiden tulee olla täysin likvidejä. Kassavarojen sijoituksissa ei haluta ottaa likviditeettiriskiä.

Korkoriskiä alennetaan pitämällä kassasijoitusten keskimääräinen korkosidonnaisuus lyhyenä sekä noudattamalla edellä kuvattuja allokaatioperiaatteita. Valuutariskiä ei oteta; sijoitukset tehdään euromääräisinä.

3.3. Sijoitustoiminnan raportointi

Kunnan sijoitustoiminnasta raportoidaan vuosittain kunnanhallitukselle kunnanvaltuustolle osavuositarkastusten sekä tilinpäätöksen yhteydessä.

4. TAKAUSTOIMINTA

Kunnan takaustoimintaa ohjaavat kuntalain 129 §:ssä tehdyt linjaukset sekä EU:n valtioneuvoston päätökset.

4.1. Kuntalain sääntely

Kuntalain 129 §:n mukaisesti kunta voi antaa takauksen kilpailutilanteessa markkinoilla olevan yhteisön velasta tai muusta sitoumuksesta ainoastaan, mikäli yhteisö kuuluu kuntakonserniin tai se on kuntien tai kuntien ja valtion yhteisessä määräysvallassa. Kunnalla on myös mahdollisuus antaa takaus ei-taloudelliseen toimintaan tai taloudelliseen toimintaan, joka ei tapahdu kilpailutilanteessa markkinoilla, tai toimintaan, joka liittyy kunnan liikuntalain, kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain, museolain, teatteri- ja orkesterilain tai nuorisolain mukaisten tehtävien edistämiseen. Lisäksi kunta voi myöntää takauksen tai muun vakuuden, jos se perustuu lain perusteella hyväksytyyn tukiohjelmaan 9 tai yksittäiseen tukeen tai liittyy yhteisölle tai säätiölle annettuun palveluvelvoitteeseen (esim. sosiaalinen asuntotuotanto).

Kaikissa takaustilanteissa kunnan tulee ottaa huomioon EU:n valtioneukisäännökset. Euroopan komission tiedonannon perusteella EY:n perussopimuksen 107 ja 108 artiklaan liittyvän valtioneukisääntelyn mukaan kunnan takaus ei olisi valtiontukea, mikäli seuraavat edellytykset täyttyvät:

- Lainanottaja ei ole taloudellisissa vaikeuksissa.
- Takauksen laajuus voidaan myöntämishetkellä mitata asianmukaisesti (kiinteä enimmäismäärä ja rajattu voimassaoloaika).
- Takaus ei kata missään vaiheessa enempää kuin 80 prosenttia lainasaamisen tai muun rahoitussitoumuksen määrästä.
- Takauksesta maksetaan markkinaperusteinen hinta.

EU-tiedonannossa on myös todettu, että jos jokin edellä mainituista edellytyksistä ei täyty, se ei automaattisesti merkitse, että takaus katsottaisiin valtiontueksi. Lähtökohtaisesti kunnan takauksen tulisi kuitenkin täyttää edellä mainitut vaatimukset.

4.2. Takaustoiminnan periaatteet

Kunta myöntää takauksia vain lainoille, joiden tarkoituksena on edistää kunnalle asetettujen tehtävien hoitamista. Pääsääntöisesti kunta myöntää takauksia vain tytäryhteisöjensä investointilainoihin. Käyttöpääoman hankintaa kunta tukee lainoin tai takauksin vain poikkeustapauksissa ja vain omille tytäryhteisöilleen.

Kunnan antaessa rahoitussitoumuksille takauksen noudatetaan EU:n valtioneukisääntelyä ja arvioidaan tapauskohtaisesti valtioneukikriteerien täyttyminen. Tuusulan kunnan Kiinteistöt Oy:n rahoitussitoumuksille annettavan takauksen määrä arvioidaan tapauskohtaisesti. Muiden tytäryhteisöjen puolesta annettavissa takauksissa kunnan takauksen määrä voi olla enintään 80 % rahoitussitoumuksen määrästä.

4.3. Riskien arviointi ja vastavakuudet

Takauksia myöntäessään kunnan tulee varmistua siitä, ettei myönnettävä takaus vaaranna kunnan kykyä vastata sille laissa säädetyistä tehtävistä. Kunta ei myönnä takausta, jos takaukseen sisältyy merkittävä taloudellinen riski. Riskejä arvioidaan hankkeesta saatavaa hyötyä vasten. Jos hankkeesta ei saada kunnalle ja sen asukkaille hyötyä tai hyöty on hyvin pieni, riskiä ei oteta. Lähtökohtana on, että yhtiön omistajat tai muu hankkeen toteuttajataho sijoittaa hankkeeseen riittävän määrän omia varoja, jotta hankkeessa toteutuu omistajan oma rahoitusvastuu.

Kunnan edut turvataan riittävän kattavilla vastavakuuksilla. Riittävä vastavakuuksien määrä arvioidaan hankekohtaisesti. Takauksien vastavakuuksina käytetään taattavan omaisuuteen kohdistuvia panttikirjoja, yrityskiinnityksiä ja osakkeita, joita voidaan täydentää henkilökohtaisilla takauksilla. Ennen vakuuden hyväksymistä arvioidaan pantin arvo sekä mahdollisuudet pantin mahdolliseen realisointiin. Tavoitteena on, että pantin arvo kattaisi lainasta tai takauksesta kunnalle aiheutuvan riskin kokonaisuudessaan. Erityistapauksissa laina tai takaus voidaan myöntää ilman vastavakuutta.

4.4. Takausten muut ehdot

Taattavan lainan laina-aika on pääsääntöisesti enintään 10 vuotta. Ainoastaan Tuusulan kunnan Kiinteistöt Oy:n sekä kunnan järjestämisvelvollisuuteen kuuluvissa hankkeissa laina aika voi olla pidempi kuin 10 vuotta.

Taattavien lainojen korkojen ja muiden lainaehtojen tulee noudattaa markkinoilla yleisesti noudatettavia ehtoja. Takauspalkkion määrä vahvistetaan tapauskohtaisesti ottaen huomioon yhtiön toiminnan luonne ja taloudellinen riski.

4.5. Takaustoiminnan raportointi

Kunnan takaustoiminnasta raportoidaan vuosittain kunnanhallitukselle kunnanvaltuustolle osavuosikatsausten sekä tilinpäätöksen yhteydessä.